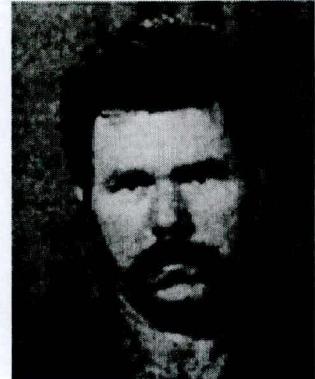

סגן
הדר (פומרנץ), ניצן

ニיצן, בן יהודית ~~חטים~~, נולד ביום כ"ה בחשוון תרצ"ו (23.11.1935) בחדרה. הוא למד בבית הספר היסודי בחדרה ולאחר מכן סיים את לימודיו בבית-הספר המקצועי בכפר-הנעוור בן-שם. ניצן היה תלמיד נבון וחרוץ. מENCHNIYI בית הספר היסודי מצינימס כי הצטיין במקצוע המתמטיקה ולפי המלצותם חבר למדוד בבית ספר מקצועי - בוגמה לאגרונומניקה. הוא היה חובב מוסיקה וניגן בחליל ובמנופיה פה. בשעות הפנאי עסק בבניית דואנים ואף היה חבר במועדון התעופה בחדרה. כן היה חבר בתנועת הנוער "השומר הצעיר" והשתתף בפעולות השונות שארגנו במסגרת התנועה. מטבשו היה אדם אופטימי, עליון ושמח בחילוקו. הוא היה מוכן תמיד לעזור לזולות והוא ישר ובעל מצפן. בתחום הלימודים בבית-הספר התיכון הציגו הצלחה, יחד עם חבריו בתנועת הנוער, לקיבוץ דן, שבגליל העליון.

ニיצן גויס לצה"ל בראשית אוקטובר 1954 והוצב, לפי בקשתו, לנח"ל. לאחר הטירונות השתלם בקורס מ"כים ובתום הקורס עסוק בהדרכה. אחר-כך השלים קורס קציני ח"ר וקורס צניחה. ניצן היה חיל ומפקד מעולה, אחראי ומסור לתפקידו. הוא שימש דוגמא לפקדיו במזוגו הטוב ובסבלותו והיה מסור ודואג להם. כקצין לא הקפיד על גינויו ממשמעת, אך דרש ביצוע מדויק של המשימות שהטיל עליו פקדיו. המשרתו בצה"ל השתדל שלא להציג את הוריו, הרבה לבקר בבית והקפיד לטפל ולכrouch להם. מעולם לא התalonן על קשיים ולחביריו נהג לספר כי "מצא את מקומו" בצד ובנה"ל. בחופשוחיו נהג לבנות בקיבוץ דן ואף התנדב לעזר בעבודות שונות במשק. בתחום שירות החובה התנדב לשרת שנה אחת בקביעו.

משסיהם את שירותו חזר לקיבוץ והחל לעבוד כמכונאי במוסך. בשנת 1960 נשא לאישה את חברתו תlama, בת קבוץ דן. ניצן היה חובב טוילים והשתדל שלא להחמיר שום הزادנות לצאת לטיפול ברכב או ברגל. יותר מכל אהב לטיפיל במדבר יהודה ובסיני. במשך קנה לו שם של "בעל ידי-זהב" והיה מת欽ן ובונה חפצים וכליים במוזיאו. בשעות הפנאי נהג להאזין למוסיקה יותר מכל אהב מוסיקה קלאסית. במסגרת שירות המילואים השתלם ניצן בקורסים שונים ובמלחמה ששנת הימים לחם בגזרת הצפון כקצין נ"ט. בתום הקרים והונק לו "אות מלחת ששת הימים". בקיבוץ דן שימש שנים מספר כמנhal המוסך. מושך המשק קטפות כותנה, עבר לעבד באחוזה והיה מסור מאוד לעבודתו. הוא התענין מאד בשטח והשקייע שעות עבודה רבות, ובזמן שעתות הפנאי שלו, בטיפול בקטפות. בשנת 1965 החל ללמידה בקורס למרכזים מוסכמים של ההתישבות העובדת, במלוד לילמודי-חוון הטכניון בחיפה. בתום הקורס הוסמך כמנhal מוסך מקצועי. אחר-כך המשיך להשתדר בסדרת השתלים מטעם המשק וסייע בהצלה קורס חשמלאות רכב. בשנת 1970 עזב את המשק עם אשתו וילדיו עבר להגורר בעיר. כאן עבד במפעל למוצרי פלטיקה ושאף להקים מוסך משלו. ברבות הימים פתח, יחד עם חבר, מוסך לתיקוני רכב. ניצן היה מלא גאוות וסיפוק מן המוסך והשקייע את כל מרצו זומנו בעבודה. ואכן, עד מהרה הפך המוסך למפעל מושגנו וניצן נודע כבעל מקצועי מעולה, הגון ואחראי. במלחמת יום הכיפורים שרית ניצן כקצין נ"ט ולהם באזור רמת-הגולן. בהפגזה שניחתה על יחידתו מצפונו לתל פארס, בשעה שנייה להתקשר באלהוט, נפצע ניצן בראשו מרסיסי פגז והועבר פצוע אנושות אל בית החולים בצפת. מאmedi רופאים להציגו עלו בתהו והוא מת מפצעיו ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973). הוא הובא למנוחת-עלומים בבית-העלמין בחדרה. השאיר אחריו אישת ארבעה ילדים והוריהם.

(דף זה הוא חלק ממפעול ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכור את פולם

ニיצן הדר פומרנץ

ニיצן נולד בחדרה. הוא למד בבית הספר היסודי בחדרה ולאחר מכן סיים את לימודיו בבית הספר המקצועית בכפר הנוער בן שמן. ניצן היה תלמיד נבון וחרוץ. מחנכיו בבית הספר היסודי מציינים כי הצעיר במקצוע המתמטיקה ולפי המלצהם בחר ללימוד בבית ספר מקצועי - במגמה לאגרומונטיקה. הוא היה חובב מוסיקה וניגן בחליל ובמנפוחית פה. בשעות הפנאי עסק בבניית דואונים ואף היה חבר במועדון התעופה בחדרה. כן היה חבר בתנועת הנוער "השומר הצעיר" והשתתף בפעולות השונות שאורגנו במסגרת התנועה. מטבעו היה אדם אופטימי, עלייז ושמח בחלקו. הוא היה מוכן תמיד לעזרה לזולות והיה ישר ובעל מצפון. בתום הלימודים בבית הספר התיכון הצעיר, יחד עם חבריו בתנועת הנוער, לקיבוץ דן, שבגליל העליון.

ニיצן גויס לצה"ל בראשית אוקטובר 1954 והוצב לנח"ל. לאחר הטירונות השתלם בקורס מכ"ם ובתום הקורס עסק בהדרכה. אחרי כן השלים קורס קציני ח"ר וקורס צניחה. ניצן היה חיל ומפקד מעולה, אחראי ומסור

ニיצן הדר פומרנץ

لتפקידו. הוא שימש דוגמה לפקודיו במצוותו הטוב ובסבירותו והיה מסור ודואג להם. כךzin לא הקפיד על גינוני ממשמעת, אך דרש ביצוע מדויק של המשימות שהטיל על פקודיו. במשך שירותו בצה"ל השתדל שלא להdagיג את הוריו, הרבה לבקר בבית והקפיד לטפלן ולכתוב להם. מעולם לא התלונן על קשיים ולהחבירו נהג לספר כי "מצא את מקומו" בצבא ובנה"ל.

בחופשיותו נהג לבנות בקיבוץ דן ואף התנדב לעזר בעבודות שונות במשק. בתום שירות החובה התנדב לשרת שנה אחת בקבוע. משטיים את שירותו חזר לקיבוץ והחל לעבוד כמכונאי במוסך.

בשנת 1960 נשא לאישה את תלמה, בת קיבוץ דן. ניצן היה חובב טיולים והשתדל שלא להחמיר שום הזדמנויות לצאת לטיפול ברכב או ברגל. יותר מכל אהב לטיפול במדבר יהודה ובסיני. במשק קנה לו שם של "בעל ידי זהב" והיה מתකן ובונה חפצים וכליים במוחה. בשעות הפנאי נהג להאזין למוזיקה ויוטר מכל אהב מוסיקה קלאסית. במסגרת שירות המילואים השתלם ניצן בקורסים שונים ובמלחמת "ששת הימים"

ニיצן הדר פומרנץ

לחם בגזרת הצפון כקצין נ"ט. בתום הקרבנות הוענק לו "אות ללחמת ששת הימים". בקיבוץ דן שימש שנים מספר כמנהל המוסך. מושך המשק קטפות כותנה, עבר לעבוד באחוזהתו והיה מסור מאד לעובdetו. הוא התענין מאד בשטח זה והشكיע שעות עבודה רבות, ובהן שעות הפנאי שלו, בטיפול בקטפות. בשנת 1965 החל ללימוד בקורס למרכזים מוסכמים של ההתיישבות העובדת, במדור ללימוד חוץ של הטכניון בחיפה. בתום הקורס הוסמך כמנהל מוסך מקצועי. אחורי כן המשיך להשתתף בסדרת השתלמיות מטעם המשק וסיים בהצלחה קורס חשමאות רכב. בשנת 1970 עזב את המשק עם אשתו וילדיו ועבר להתגורר בעיר. כאן עבד במפעל למוצרי פלסטיקה ושאף להקים מוסך משלו. ברבות הימים פתח, יחד עם חבר, מוסך לתיקוני רכב. ניצן היה מלא גאויה וסיפוק מן המוסך והشكיע את כל מרצו וזמןו בעבודה. ואמנם, עד מהרה הפך המוסך למפעל מושגש, וניצן נודע כבעל מקצועי מעולה, הוגן ואחראי. במלחמת "יום כיפור" שירת ניצן כקצין נ"ט ולוחם

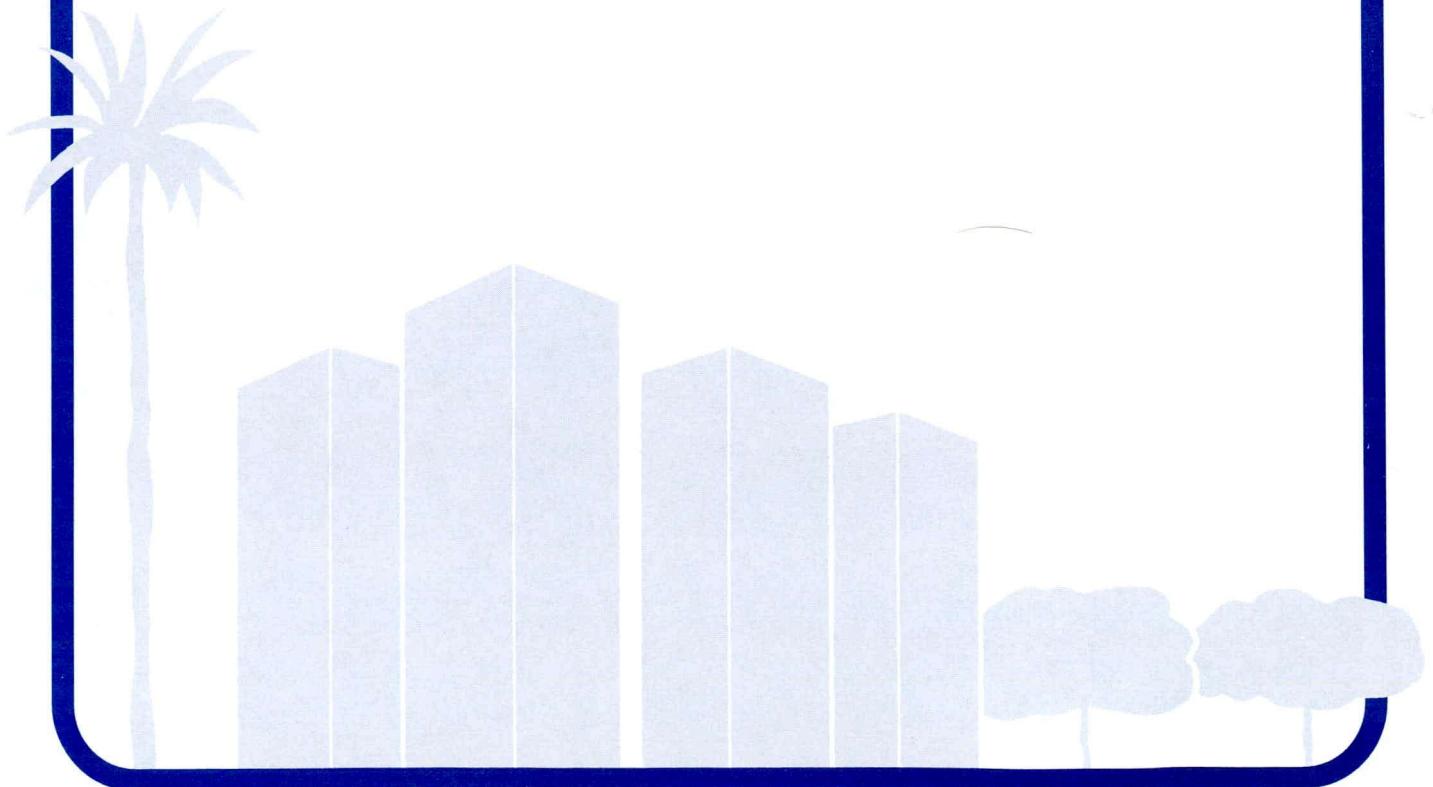
ニיצן הדר פומרנץ

באזור רמת הגולן.

בהפגזה שניחתה על ייחידתו מצפון לתל פארס, בשעה
שנייה לתקשרות באלהות, נפצע ניצן בראשו מרסיסי פגז. הוא
הוא עבר פצוע אנושות אל בית החולים בצתף. מאמציו הרופאים
להצילו עלו בתוהו והוא מת מפצעיו.

ニיצן השאיר אשה, ארבעה ילדים והורים.

הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בחדרה.

יד לבנים - חדרה

ניצן הדר פומרנץ בן יהודית וחיים הדר - פומרנץ

23/11/35 כ"ז בחשוון תרצ"ו
י"ט בתשרי תשל"ד 15/10/73

נולד ביום
נפל ביום